

OGLINDA SPARTĂ

un scenariu de Roman Doljanski
după Arthur Miller

BROKEN GLASS

after Arthur Miller
stage version by Roman Doljanski

OGLINDA SPARTĂ

după **Arthur Miller**
un scenariu de **Roman Doljanski**

Distribuția:

Phillip Gellburg: **Eugen Neag**
Sylvia Gellburg: **Denisa Irina Vlad**
Dr. Harry Hyman: **Răzvan Vicoveanu**
Jessica: **Anda Tămășanu**
Robert Wilson: **Richard Balint**
Stanton Case: **Alexandru Rusu**

Regia: **Timofei Kuliabin**
Scenariul: **Roman Doljanski**
Traducerea: **Raluca Rădulescu**
Scenografia: **Oleg Golovko**
Muzica originală: **Timofei Pastuhov**

Spectacol recomandat persoanelor peste 18 ani!
Data premierei: **16 și 17 noiembrie 2025**,
Sala Mare a **Teatrului Regina Maria** din Oradea

„Această piesă poate fi considerată o dramă psihoterapeutică clasică. În cinematografie și în cultura populară, mai ales în seriale, există numeroase exemple reușite ale acestui gen – însă în teatru, aproape deloc. Povestea unui medic și a pacientului său (sau, ca în acest caz, a unei paciente) depășește aproape întotdeauna granițele practicii medicale, abordând o gamă mult mai largă de probleme – nu doar personale, ci și sociale, istorice și chiar filozofice. Încă de la început, îi lăsăm publicului libertatea de a ști cum se va sfârși povestea. Nu transformăm narațiunea lui Arthur Miller într-un roman polițist. Pur și simplu observăm cum s-au desfășurat evenimentele. Invităm spectatorii să urmărească nuanțele și caracterul profund uman al personajelor.” –

Timofei Kuliabin

BROKEN GLASS

after **Arthur Miller**
stage version by **Roman Doljanski**

Cast:

Phillip Gellburg: **Eugen Neag**
Sylvia Gellburg: **Denisa Irina Vlad**
Dr. Harry Hyman: **Răzvan Vicoveanu**
Jessica: **Anda Tămășanu**
Robert Wilson: **Richard Balint**
Stanton Case: **Alexandru Rusu**

Stage Director: **Timofei Kuliabin**
Stage version: **Roman Doljanski**
Translation: **Raluca Rădulescu**
Set Design: **Oleg Golovko**
Original Music: **Timofei Pastuhov**

Recommended for audiences aged 18 and over.
Premiere dates: **November 16 and 17, 2025**
Venue: Main Hall, **Queen Marie Theatre**, Oradea

„This play can be called a classic psychotherapeutic drama. In film and popular culture, especially among TV series, there are many successful examples of this genre — but in theatre, there are almost none. The story of a doctor and a patient (or, as in this case, a female patient) in such works almost always goes beyond the boundaries of medical practice, encompassing a much wider range of issues — not only personal, but also social, historical, and even philosophical. From the very beginning, we deliberately let the audience know how the story will end. We don't turn Arthur Miller's narrative into a detective story. We simply observe how the events unfolded. We invite the audience to follow the nuances and the human characters.” –

Timofei Kuliabin

Arthur Miller și „Broken Glass”

Arthur Miller (17 octombrie 1915 – 10 februarie 2005) este considerat unul dintre cei mai importanți dramaturgi americani ai secolului XX. În scrierile sale, a îmbinat conștiința socială cu o explorare profundă a vieții interioare a personajelor, inspirându-se atât din tragedia Greacă, cât și din condiția omului de rând.

Timp de aproape șase decenii, Miller a creat personaje care se confruntă cu conflicte de putere, responsabilitate personală și socială, repercusiunile acțiunilor trecute și cu polii opuși ai vinovăției și speranței.

Jefferson Lecture

Scrierile sale i-au adus de-a lungul vieții multe onoruri, printre care Premiul Pulitzer, șapte premii Tony, două premii Drama Critics Circle, un Obie, un Olivier, Premiul John F. Kennedy pentru întreaga carieră și premiul Dorothy și Lillian Gish.

„Broken Glass” este un text scris în 1994, a cărui acțiune se desfășoară la sfârșitul anilor '30. Piesa explorează povestea unui cuplu newyorkez prins între tensiunile conjugale și conștientizarea istorică, iar evenimentele din „Noaptea de Cristal” constituie un element central al intrigii. Titlul piesei este, de altfel, derivat din „Noapte de Cristal”, cunoscută sub denumirea de „Night of Broken Glass”. Piesa nu a fost tradusă până acum în limba română, însă a avut montări remarcabile atât în Statele Unite, cât și în Europa.

În versiunea montată la **Teatrul Regina Maria**, acțiunea este transpusă în prezent de apreciatul dramaturg Roman Doljanski, care păstrează esența mesajului din textul original, dar mută accentul pe o temă contemporană acută: noua etică.

Arthur Miller and „Broken Glass”

Arthur Miller (October 17, 1915 - February 10, 2005) was considered one of the most important American playwrights of the 20th century. In his works, he merged social conscience with a profound exploration of characters' inner lives, drawing inspiration from both Greek tragedy and the condition of the common man.

For nearly six decades, Miller has been creating characters that wrestle with power conflicts, personal and social responsibility, the repercussions of past actions, and the twin poles of guilt and hope.

Jefferson Lecture

His works brought him a lifetime of honours, such as Pulitzer Prize, seven Tony Awards, two Drama Critics' Circle Award, one Obie Award, one Olivier Award, the John F. Kennedy Lifetime Achievement Award and Dorothy and Lillian Gish Prize.

Broken Glass was written in 1994. Its action takes place in the late 1930s. The play tells the story of a New Yorker couple caught between marital tensions and historical awareness, with the events of Kristallnacht serving as the pivotal element of the plot. The title is derived from Kristallnacht, also known as the Night of Broken Glass. The play has never been translated into Romanian before, but it has been remarkably staged both in the United States and Europe.

In the version staged at **Queen Mary Theatre**, the action is performed today by the acclaimed playwright Roman Doljanski, who preserves the message of the original text while shifting the focus to a pressing contemporary theme: the new ethics.

„Titlul unei alte piese mult mai cunoscute a marelui dramaturg american Arthur Miller, „Prețul” (The Price), definește tema centrală a noii producții intitulate „Oglinda spartă”. Este vorba despre prețul pe care cei din jurul protagonistei trebuie să-l plătească pentru vindecarea acesteia.

În ultimii ani, ne-am confruntat cu realitatea așa-numitei „noi etici” — un sistem de reguli și restricții prin care societatea, mănătură de cele mai bune intenții, încearcă să reglementeze relațiile dintre oameni. După cum știm, procesul de adoptare a acestor reguli duce uneori la conflicte profund dramatice, în urma cărora nu doar reputații și cariere, ci uneori chiar vieți omenești sunt distruse. Astăzi, privirile, intonațiile, gesturile, cuvintele — ca să nu mai vorbim de fapte și comportamente — sunt interpretate cu totul diferit față de cum erau percepute acum două sau trei decenii.

În această montare apare un personaj absent din piesa originală a lui Arthur Miller — directorul clinicii, care desfășoară propria investigație asupra rezultatelor tratamentului eroinei. El încearcă să afle dacă au fost încălcate unele dintre aceste „noi reguli”. Doctorul reușește, într-adevăr, un mic miracol — reușește să pună pe picioare pe o pacientă pe care nimeni altcineva nu a putut-o vindeca. Însă intervenția sa în viața personală complicată a familiei care i-a cerut ajutorul duce la destrămarea acesteia — chiar dacă nu era o familie ideală nici înainte.

A avut doctorul dreptul să folosească metodele pe care le-a aplicat? Poate fi considerat tratamentul un succes dacă o persoană se vindecă în detrimentul binelui alteia? Unde se află limita dincolo de care vindecarea se transformă în manipulare? Nu există un răspuns definitiv la această întrebare — nici din partea lui Arthur Miller, nici din partea personajelor, nici din partea creatorilor spectacolului. Scopul este acela de a adresa întrebarea și de a invita publicul să-și formuleze propriul răspuns.

Trebuie amintit că piesa Broken Glass a fost scrisă la mijlocul anilor '90, iar acțiunea se petrece la sfârșitul anilor '30. Ascensiunea naziștilor în Germania, persecuțiile împotriva evreilor și evenimentele din Noaptea de Cristal sunt esențiale pentru intriga lui Miller. Astăzi, circumstanțele istorice sunt cu totul altele, însă tema diferitelor forme de antisemitism a redevenit, din păcate, înspăimântător de actuală. Și, deși acest subiect ocupă un loc mai puțin central în noua versiune decât în piesa originală, el rămâne unul important.”

Roman Doljanski

„The title of another, far more famous play by the great American playwright Arthur Miller, „The Price”, defines the central theme of the new production titled „The Broken Mirror”. It is about the price that those around the main character must pay for her recovery.

In recent years, we have come face to face with the reality of the so-called “new ethics” — a system of rules and restrictions through which society, driven by the best of intentions, seeks to regulate human relationships. As we know, the process of adopting these rules sometimes leads to deeply dramatic conflicts, when not only reputations and careers, but sometimes even human lives, are destroyed. Today our glances, intonations, gestures, words — let alone actions and behavior — are interpreted very differently than they were two or three decades ago.

In this production, there appears a character absent from Arthur Miller’s original play — the director of the clinic, who conducts his own investigation into the results of the heroine’s treatment. He tries to understand whether any of those “new rules” have been violated. The doctor indeed performs a small miracle — he manages to get a patient back on her feet whom no one else could cure. But his interference in the complex personal life of the family that sought his help leads to the family’s destruction — even though it was far from an ideal one to begin with.

Did the doctor have the right to use the methods he applied? Can treatment be considered successful if one person recovers at the expense of another’s well-being? Where is the boundary beyond which healing turns into manipulation? There is no definitive answer to this question — not from Arthur Miller, not from the play’s characters, and not from the creators of the production. The point is to raise the question and invite the audience to answer it for themselves.

It should be remembered that Broken Glass was written in the mid-1990s, while its action takes place in the late 1930s. The rise of the Nazis in Germany, the persecution of Jews, and the events of Kristallnacht are crucial to Miller’s plot. Today, the historical circumstances are entirely different, yet the theme of various forms of antisemitism, unfortunately, has again become frighteningly relevant. And although this topic occupies less space in the new version than in the original play, it remains an important one.”

Roman Doljanski

Roman Doljanski și „Oglinda Spartă”

Roman Doljanski este un critic de teatru, curator și dramaturg de origine rusă. Începând cu anul 2022 își desfășoară activitatea în exclusivitate în afara patriei natale, fiind unul dintre cei mai buni experți în teatru internațional din Europa.

În 1993 finalizează studiile la Institutul Rus de Arte Teatrale (GITIS) din Moscova, iar cinci ani mai târziu devine co-fondator și director artistic al Festivalului NET (New European Theatre), un eveniment care a făcut cunoscut publicului rus un număr semnificativ de regizori și companii de teatru europene. În paralel, în perioada 2006-2022, coordonează „Territoria” – Festivalul Școală Internațional de Artă Contemporană, primul proiect multidisciplinar de asemenea anvergură din Rusia, reunind teatru, dans, film, arte vizuale și muzică într-un cadru educațional dedicat tinerilor creatori. În aceeași perioadă este director și dramaturg-șef al Teatrului Națiunilor, una dintre cele mai inovatoare instituții teatrale ale țării.

Pe parcursul întregii sale cariere în patria natală, Doljanski a activat ca jurnalist de teatru la cotidianul „Kommersant”, unde a publicat aproximativ 4.000 de articole, cronici, interviuri și eseuri asupra teatrului rus, european și al artelor contemporane, marcând astfel semnificativ evoluția criticii teatrale contemporane în Rusia.

De-a lungul carierei sale, a colaborat ca dramaturg cu personalități marcante ale teatrului contemporan, precum John Malkovich, Thomas Ostermeier, Alvis Hermanis, Robert Wilson, Robert Lepage, Stéphane Braunschweig, Timofei Kuliabin, Maxim Didenko și mulți alții. Tot în calitate de dramaturg, a fost invitat în instituții de prestigiu precum Schauspielhaus Zürich, Deutsches Theater Berlin, Dailes Theater și Teatrul Rus „Mihail Cehov” din Riga, Teatrul Național „Ivan Vazov” din Sofia, Teatrul Södalinna din Tallinn, Schaubühne Berlin, Festivalul Epidauros din Atena, Teatrul Național Mannheim, Badisches Staatstheater Karlsruhe etc.

Ca director de program al Festivalului Internațional de Teatru Batumi din Georgia (2019) și ca fondator și director de program al Festivalului Internațional de Teatru „Class” din Pleven, Bulgaria, edițiile 2024–2025, Doljanski își extinde permanent rolul de curator-creator, modelând dialogul teatral european. Începând din 2013, devine membru al juriului prestigiosului Premiu Internațional Ibsen – supranumit informal „Premiul Nobel pentru Teatru” – și membru individual al rețelei internaționale „Mitos21”, care reunește instituții teatrale și creatori de referință ai Europei.

Roman Doljanski and „Broken Glass”

Roman Doljanski is a Russian theatre critic, curator, and dramaturge. Since 2022, he has been working exclusively outside of Russia and is recognized as one of Europe's leading international theatre experts.

In 1993, he graduated from the Russian Institute of Theatre Arts (GITIS) in Moscow, and five years later, he co-founded and became the artistic director of NET Festival (New European Theatre), an event that introduced Russian audiences to a significant number of European directors and theatre companies. Between 2002 and 2006, he simultaneously coordinated „Territoria” – International Contemporary Art School-Festival, the first multidisciplinary project of its scale in Russia, which brought together theatre, dance, film, visual arts, and music within an educational framework dedicated to the young creators. During the same period, he also served as head and chief dramaturge at the Theatre of Nations, one of the most innovative theatrical institutions in the country.

Throughout his entire career in Russia, Doljanski worked as a theatre journalist at the Kommersant newspaper, where he published roughly 4.000 articles, reviews, interviews, and essays on Russian and European theatre, as well as contemporary arts, leaving a lasting impact on the development of contemporary theatre in the country.

During his career, he collaborated as a dramaturge with leading contemporary theatre personalities, including John Malkovich, Thomas Ostermeier, Alvis Hermanis, Robert Wilson, Robert Lepage, Stéphane Braunschweig, Timofei Kuliabin, Maxim Didenko, and many more. He has also been invited as a dramaturge to prestigious institutions such as Schauspielhaus Zürich, Deutsches Theater Berlin, Dailes Theater, and „Michael Chekhov” Russian Theatre in Riga, „Ivan Vazov” National Theatre in Sofia, Södalinna Theatre in Tallinn, Schaubühne Berlin, Epidauros Festival in Athens, Mannheim National Theatre, Badisches Staatstheater Karlsruhe, and several more.

As program director of Batumi International Theatre Festival in Georgia (2019), and as a founder and program director of „Class” International Theatre Festival in Pleven, Bulgaria (2024 and 2025 editions), Doljanski has further solidified his role as a curator-creator, actively shaping the European theatrical dialogue. Since 2013, he has become a member of the prestigious International Ibsen Prize jury – also known informally as the „Nobel Prize for Theatre” – and an individual member of the international network „Mitos21”, which reunites theatrical institutions and European benchmark creators.

TIMOFEI KULIABIN - regizor stage director

Timofei Kuliabin s-a născut în 1984, în Rusia. A studiat regia la Institutul Rus de Artă Teatrală (GITIS), iar după absolvire s-a alăturat Teatrului Academic „Făclia Roșie” din Novosibirsk. În 2015, la vârsta de 31 de ani, a fost numit director artistic al instituției, devenind cel mai tânăr director artistic al unui teatru din Rusia la acea vreme.

A condus instituția până în 2022, perioadă în care a montat numeroase producții, reinterpretări îndrăznețe ale textelor clasice, precum „Oneghin” (2012) — care i-a adus Premiul Național „Masca de Aur” și i-a consolidat reputația de regizor talentat și original —, „KILL” (2013), inspirat din „Intrigă și iubire” de Schiller; dar și celebra sa montare a piesei „Trei surori” de Cehov (2015), care a primit atât „Masca de Aur”, cât și titlul de „Spectacolul anului” din partea Asociației Criticilor de Teatru din Rusia. Kuliabin a continuat să exploreze teme umane profunde prin montări remarcabile precum „Procesul” de Kafka (2016), „Copiii soarelui” de Gorki (2018) — un alt spectacol distins cu „Masca de Aur” — și „Rața sălbatică” de Ibsen (2021).

În același timp, și-a extins activitatea în teatre importante din Rusia și din Europa, consolidându-și reputația drept unul dintre cei mai versatili regizori contemporani. A montat spectacole precum „Electra” (2013), „Ivanov” (2016) și „Ulciorul spart” (2020) la Teatrul Națiunilor din Moscova, iar la Residenztheater München a pus în scenă „Poveștile din Kolîma” de Varlam Șalamov (2018). Urmează „Nora (O casă de păpuși)” la Schauspielhaus Zürich (2019), apoi „Domnișoara Iulia” (2020) și „Platonov” (2022) la Deutsches Theater din Berlin. În 2023 montează „Macbeth” la Schauspiel Frankfurt, iar în 2024, „Teroarea și mizeriile celui de-al Treilea Reich” de Bertolt Brecht la Badisches Staatstheater Karlsruhe. Anul 2025 marchează două noi producții notabile: „Lungul drum al zilei către noapte” de Eugene O’Neill la Teatrul Național „Radu Stanca” din Sibiu și „Hedda Gabler” la Teatrul Național „Ivan Vazov” din Sofia.

În 2022, semnează o colaborare de excepție cu Ingeborga Dapkunaite și John Malkovich pentru spectacolul „În singurătatea câmpurilor de bumbac” de Bernard-Marie Koltès, montat la Teatrul Dailes din Riga și prezentat ulterior într-un turneu în 12 țări. În iulie 2024, montarea sa a tragediei „Ifigenia în Aulis” de Euripide deschide Festivalul de Teatru de la Epidaur, marcând prima dată în istoria festivalului când spectacolul de deschidere a fost semnat de un regizor care nu este grec.

Timofei Kuliabin was born in 1984 in Russia. He studied directing at the Russian Institute of Theatre Arts (GITIS), and upon graduation, joined the Novosibirsk Red Torch Academic Theatre. In 2015, at the age of 31, he was appointed artistic director of the institution, becoming the youngest artistic director of a Russian theatre at that time.

He led the institution until 2022, during which time he staged numerous productions, bold reinterpretations of classic texts such as "Onegin" (2012), which earned him National Prize "Golden Mask", establishing his reputation for directorial ability and originality; "KILL" (2013), based on Schiller's "Intrigue and Love"; and also his celebrated production of Chekhov's "Three Sisters" (2015), which received both the "Golden Mask" and the title of "The Performance of the Year" on behalf of Russian Theatre Critics Association. Kuliabin continued to explore profound human themes through notable productions such as Kafka's "The Trial" (2016), Gorky's "Children of the Sun" (2018) - another performance that earned the "Golden Mask" - and Ibsen's "The Wild Duck" (2021).

At the same time, he broadened his activity in major theatres across Russia and Europe, reinforcing his reputation as one of the most versatile contemporary directors. He directed productions such as "Elektra" (2013), "Ivanov" (2016), and "The Broken Jug" (2020) at the Theatre of Nations in Moscow, and at Residenztheater München, he staged Varlam Shalamov's "Kolyma Tales" (2018). Following "Nora" at Schauspielhaus Zürich (2019), then "Miss Julie" (2020) and "Platonov" at Deutsches Theater in Berlin. In 2023, he staged "Macbeth" at Schauspiel Frankfurt, and in 2024, Bertolt Brecht's "Fear and Misery of the Third Reich" at Badisches Staatstheater Karlsruhe. In 2025, he staged two more notable performances: Eugene O'Neill's "Long Day's Journey into Night" at "Radu Stanca" National Theatre in Sibiu and Hedda Gabler at "Ivan Vazov" National Theatre in Sofia.

In 2022, Kuliabin collaborated with Ingeborga Dapkunaite and John Malkovich on Bernard-Marie Koltès' "In the Solitude of Cotton Fields" at Dailes Theatre in Riga, which was subsequently presented in a tournament across 12 countries. In July 2024, his production of Euripides' "Iphigenia in Aulis" opened the Epidaur theatre festival, marking the first time in the festival's history that the inaugural performance was staged by a non-Greek director.

TEATRUL
REGINA
MARIA

TRUPA
IOSIF
VULCAN

2025
2026

Consiliul
Județean
Bihor

OGLINDA SPARTA

un scenariu de Roman Doljenski
după Arthur Miller

BROKEN GLASS

after Arthur Miller
stage version by Roman Doljenski

OLEG GOLOVKO - scenograf set design

Oleg Golovko este artist și designer. A absolvit Institutul de Pictură, Sculptură și Arhitectură din Sankt Petersburg, perfecționându-se la Academia de Arte Frumoase din Paris. În perioada 2000-2003, a fost scenograful Teatrului Dramatic Regional de Stat „Șușkin” din Altai. Între anii 2004 și 2006, a fost scenograful Teatrului Academic „Făclia Roșie” din Novosibirsk, unde s-a ocupat de mai mult de 20 de spectacole.

Carierea sa cuprinde peste 100 de spectacole, inclusiv producțiile unor instituții precum Teatrul Național și Teatrul Bolshoi din Moscova, Teatrul Mariinski și Teatrul Dramatic Bolshoi din Sankt Petersburg, Teatrul Academic de Stat F. G. Volkov din Yaroslavl, Residenztheater din München sau Deutsches Theater din Berlin.

Lucrările sale sunt parte a colecției Bibliotecii Teatrale de Stat din Sankt Petersburg și sunt expuse la muzeul Muzeul de Stat al Teatrului și Muzicii din Sankt Petersburg.

Cu regizorul Timofei Kuliabin colaborează de mai bine de 10 ani, semnând scenografia tuturor spectacolelor sale.

Colaborarea cu Teatrul Regina Maria reprezintă cel de-al doilea proiect al său în România, după „Lungul drum al zilei către noapte” de Eugene O'Neill la Teatrul Național „Radu Stanca” din Sibiu.

Oleg Golovko is an artist and designer. He graduated from the Institute of Painting, Sculpture, and Architecture in Saint Petersburg and continued his studies at the Academy of Fine Arts in Paris. Between 2000 and 2003, he worked as the set designer for the Altai State Regional A. V. Shukshin Drama Theatre. From 2004 to 2006, he was the set designer at the “Red Torch” Academic Theatre in Novosibirsk, where he worked on more than 20 productions.

His career includes over 100 productions, including works staged at institutions such as the Theatre of Nations and the Bolshoi Theatre in Moscow, the Mariinsky Theatre and the Bolshoi Drama Theatre in Saint Petersburg, the F. G. Volkov State Academic Theatre in Yaroslavl, the Residenztheater in Munich, and the Deutsches Theater in Berlin.

His works are part of the collection of the State Theatre Library in Saint Petersburg and are exhibited at the State Museum of Theatre and Music in Saint Petersburg.

He has been collaborating with director Timofey Kulyabin for more than 10 years, designing the sets for all of his productions.

His collaboration with the Regina Maria Theatre marks his second project in Romania, following Long Day's Journey into Night by Eugene O'Neill at the “Radu Stanca” National Theatre in Sibiu.

A portrait of Timofei Pastuhov, a man with short dark hair and a beard, wearing a black t-shirt. He is standing in a recording studio with a microphone on a boom stand visible in the background. The lighting is soft and focused on him.

TIMOFEI PASTUHOV - muzica originală original music

Timofei Pastuhov a urmat studii de chitară pop și jazz la Colegiul de Muzică din Novosibirsk.

Pentru o perioadă, a fost chitarist în mai multe trupe pop și rock, inclusiv în formații cunoscute atât în spațiul rus, cât și în afara acestuia. Ulterior, a decis să-și dedice cariera ingineriei de sunet, sound designului și compoziției.

A urmat studii la Institutul de Artă Contemporană din Moscova, specializarea inginerie de sunet în domeniul înregistrărilor muzicale, precum și la Institutul Rus de Arte Teatrale (GITIS), specializarea sound design.

Din 2015, face parte din echipa regizorului Timofei Kuliabin.

După izbucnirea războiului, s-a stabilit la Riga, unde lucrează la Teatrul Dailes.

Timofei Pastukhov studied pop and jazz guitar at the Novosibirsk Music College.

For a time, he played guitar in various pop and rock groups, including well-known ones in Russia and beyond, but soon decided to dedicate his career to sound engineering, sound design, and composing.

He pursued studies at the Moscow Institute of Contemporary Art (specialisation: music recording sound engineer), and then at GITIS (specialisation: sound design).

Since 2015, he has been a member of the production team of director Timofei Kuliabin.

After the war began, he settled in Riga, Latvia, where he works at Dailes Theatre.

Actorii răspund:

Cum ai descrie experiența de a lucra alături de Timofei Kuliabin?

Ce provocări ți-a adus rolul pe care l-ai jucat și care au fost limitele pe care le-ai depășit odată cu ele?

Eugen Neag (Phillip Gellburg)

O aventură creativă intensă și provocatoare. Timofei creează un spațiu sigur în care poți explora profunzimea psihologică a personajului, ghidându-te subtil să descoperi fiecare detaliu, fiecare trăire, fiecare gest. Ai încredere în el și are încredere în tine. Nu este despre a juca un rol, ci este o călătorie de descoperire și redefinire a propriei arte actoricești.

Personajul Phillip Gellburg este unul extrem de complex, atât emoțional, cât și psihologic. Un om manipulator, dornic să dețină controlul, care trăiește într-o permanentă tensiune încercând să ascundă adevărul. Marea provocare a fost să găsesc echilibrul între luciditate și nebunie, între ceea ce suntem și ceea ce arătăm lumii.

Denisa Irina Vlad (Sylvia Gellburg)

Întâlnirea cu Timofei Kuliabin a fost una dintre acele experiențe care nu se termină odată cu ultima repetiție. Rolul Sylvia m-a purtat printr-un labirint al emoțiilor: de la frică, la dorință, la rușine, la curaj, iar Timofei a știut să le dea sens fiecăreia. Are o răbdare tăcută și o atenție la detalii aproape hipnotică. Împreună cu el am descoperit că vulnerabilitatea poate fi o formă de forță și că, uneori, tăcerea spune mai mult decât orice replică. Are un dar rar de a scoate la lumină tăcerile dintre cuvinte.

OGLINDA SPARTĂ a devenit pentru mine un loc al reconcilierii dintre fragilitate și putere; o oglindă în care m-am văzut, poate, mai clar ca niciodată. Mulțumesc, Timofei!

Anda Tămășanu (Jessica)

Timofei are toate datele care m-au convins încă din faza lecturilor să am încredere deplină în el ca regizor. Rafinamentul și detaliul în care gândește personajele din punct de vedere psihologic și modul în care livrează informațiile importante în repetiții, ca mai apoi să le transpună ușor în acțiuni, îl face regizorul ideal pentru orice actor.

Stilul teatral propus de echipa de creație, definit prin înțelegerea drumului psihologic clar și detaliat al scenelor, produce un teatru aerat, natural și interesant. Chiar dacă am lucrat un personaj de susținere, sora protagonistei, provocarea a fost să trec mai ușor peste propria uimire că am internalizat atât de rapid un personaj destul de îndepărtat de mine.

The actors respond:

How would you describe the experience of working with Timofei Kuliabin?

What challenges did the role you played bring you, and what limits did you overcome through it?

Eugen Neag (Phillip Gellburg)

An intense and challenging creative adventure. Timofei creates a safe space where you can explore the psychological depth of your character, subtly guiding you to discover every detail, every emotion, every gesture. You trust him, and he trusts you. It's not about playing a role; it's a journey of discovering and redefining your own art as an actor.

The character Phillip Gellburg is extremely complex, both emotionally and psychologically. A manipulative man, eager to maintain control, who lives in a state of constant tension while trying to hide the truth. The greatest challenge was finding the balance between lucidity and madness, between who we are and what we show to the world.

Denisa Irina Vlad (Sylvia Gellburg)

Meeting Timofei Kuliabin was one of those experiences that doesn't end with the last rehearsal. The role of Sylvia took me through a labyrinth of emotions: from fear, to desire, to shame, to courage — and Timofei knew how to give meaning to each of them. He has a silent patience and an almost hypnotic attention to detail. Together with him, I discovered that vulnerability can be a form of strength, and that sometimes silence speaks louder than any line. He has a rare gift for revealing the silences between words.

THE BROKEN GLASS became, for me, a space of reconciliation between fragility and strength; a mirror in which I saw myself perhaps more clearly than ever before.

Thank you, Timofei!

Anda Tămășanu (Jessica)

Timofei possesses all the qualities that convinced me, right from the reading phase, to place complete trust in him as a director. The refinement and attention to psychological detail with which he shapes the characters, and the way he delivers essential information during rehearsals, later translating it seamlessly into actions, make him an ideal director for any actor.

The theatrical style proposed by the creative team, defined by a clear and detailed understanding of each scene's psychological path, results in a theatre that feels airy, natural, and engaging. Even though I played a supporting character, the protagonist's sister, the challenge was to move past my own surprise at how quickly I internalized a character so different from myself.

Alexandru Rusu (Stanton Case)

În lucrul cu Timofei, ceea ce m-a surprins mult a fost naturalețea propunerilor pe care le aducea. Tot ce venea din partea lui era firesc, organic și, în același timp, îmbogățește scena. Timofei are un mod riguros, aproape matematic, de a construi. Merge pe etape, cu răbdare, și reușește să dea sens fiecărui detaliu din relația dintre personaje. Fiecare scenă devenea, prin felul lui de a lucra, o mică poveste în interiorul poveștii mari. Lucrul cu detaliul e, pentru el, o formă de respect față de scenă și față de actor. Fiecare nuanță, fiecare gest are un scop, o funcție. Timofei e genul de regizor care gândește totul până în cele mai mici detalii. Pentru mine, a fost o experiență inedită, în cel mai bun sens al cuvântului. Mă consider norocos și recunoscător pentru această întâlnire profesională. E unul dintre acele momente care lasă urme bune. Pot spune sincer, cu mâna pe inimă, că din această colaborare cu Timofei voi duce cu mine mai departe, în meseria asta, multe lucruri prețioase. Mulțumesc, Timofei, pentru această experiență.

Fiecare întâlnire cu un nou rol reprezintă, în sine, o provocare. Fiecare personaj poartă în el anumite trăsături pe care le regăsești deja în tine, altele pe care le descoperi pe parcursul procesului de construcție și unele pe care pur și simplu le creezi din temelii. Case e un om care trăiește în tensiune continuă, dar o ascunde sub un calm aparent. Nu este genul care explodează. Tot ce simte, se petrece în interior, la temperaturi înalte. Case este imaginea perfectă a managerului care pare că are totul sub control. El reprezintă rațiunea pură, omul care crede că poate înțelege lumea doar prin logică și informație. Analitic, pragmatic, foarte precis. Nu se grăbește și fiecare gest al lui are greutate. Provocarea, pentru mine, a fost tocmai aceasta: să las emoția să existe, dar să n-o exprim direct. Cred că în asta stă puterea personajului, în liniștea lui intensă.

Alexandru Rusu (Stanton Case)

What surprised me most when working with Timofei was the naturalness of the suggestions he brought. Everything that came from him felt organic and, at the same time, enriched the scene. Timofei has a rigorous, almost mathematical, way of building. He works step by step, with patience, and manages to give meaning to every detail in the relationships between characters. Each scene became, through his method, a small story within the larger story. Working with detail, for him, is a form of respect, both for the stage and for the actor. Every nuance, every gesture, has a purpose, a function. Timofei is the kind of director who thinks through everything down to the smallest detail. For me, it was a unique experience, in the very best sense of the word. I consider myself lucky and grateful for this professional encounter. It is one of those moments that leaves a lasting positive mark. I can honestly say, with my hand on my heart, that from this collaboration with Timofey, I will carry forward many valuable lessons in my career. Thank you, Timofey, for this experience.

Each encounter with a new role is, in itself, a challenge. Every character carries traits that you already recognize in yourself, others that you discover during the process of building the role, and some that you create entirely from scratch. Case is a man who lives in constant tension, yet hides it behind an apparent calm. He is not the type to explode. Everything he feels happens internally, at high intensity. Case is the perfect image of a manager who seems to have everything under control. He represents pure reason, a man who believes he can understand the world solely through logic and information. Analytical, pragmatic, highly precise. He does not rush, and every gesture he makes carries weight. The challenge for me was exactly this: to allow emotion to exist, but not to express it directly. I believe this is where the character's strength lies, in his intense quietness.

ECHIPA TEHNICĂ

Regie tehnică: **Diana Sîrghi**
Sufleor: **Adeline Tripa**

Maestru sunet: **Olimpiu Domide**
Inginer video: **ing. Sergiu Domide**
Inginer lumini: **Precup Sorin**

Coordonator tehnic:
Cristian Segărceanu

Tehnicienii de scenă:
Nicolae Segărceanu,
Sorin Mudura,
Cristian Domide,
Dragoș Crosman

Perucherie-machiaj: **Dana Drăgoiu**
Recuzitor: **Argentina Fodor**

Cabinier: **Liana Domide,**
Florica Căvescu

Șef producție: **Marian Pantea**
Butafor: **Răzvan Chendrean**

Croitori:
Rodica Pop,
Ștefan Papp,
Ștefan Szabo
Lăcătuș: **Gáspár Sándor**
Tâmplar: **Alexandru Roman**
Pictor: **Mădălina Baci**

Redactare caiet program:
Florina Dometi,
Ramona Nemeș,
Răzvan Rocaș

TECHNICAL CREW

Stage manager: **Diana Sîrghi**
Prompter: **Adeline Tripa**

Sound engineer: **Olimpiu Domide**
Video engineer: **ing. Sergiu Domide**
Lighting engineer: **Sorin Precup**

Technical coordinator:
Cristian Segărceanu

Stage technicians:
Nicolae Segărceanu,
Sorin Mudura,
Cristian Domide,
Dragoș Crosman

Wigs, Hair and Make-Up: **Dana Drăgoiu**
Props: **Argentina Fodor**

Dressers:
Liana Domide,
Florica Căvescu

Production manager: **Marian Pantea**
Props maker: **Răzvan Chendrean**

Costume makers:
Rodica Pop,
Ștefan Papp,
Ștefan Szabo
Metalworker: **Gáspár Sándor**
Carpenter: **Alexandru Roman**
Scenic painter: **Mădălina Baci**

Program booklet editors:
Florina Dometi,
Ramona Nemeș,
Răzvan Rocaș

TEATRUL
REGINA
MARIA

Piața Regele Ferdinand I, nr. 6
Cod postal: 410021, jud. BIHOR
Telefon: 0359 452 324

www.teatrulreginamaria.ro
contact@teatrulreginamaria.ro

QUEEN
MARIE
THEATRE

Regele Ferdinand I Square, nr. 6
Postal code: 410021, Bihor County
Phone: 0359 452 324

www.teatrulreginamaria.ro
contact@teatrulreginamaria.ro

Manager interimar: Victoria Balint
Director Trupa Iosif Vulcan: Bobi Pricop

Interim Manager: Victoria Balint
Director, Iosif Vulcan Crew: Bobi Pricop

Bilete:

Tickets:

POFTIM CULTURĂ!

Partener

D&C
ORADEA

Partener Media

Asociația culturală
ELECTICA

KE
zile
nopti

Oradea Press

AGERPRES

RADIO
TRANSILVANIA

AleseaOnline

utopium

BIHOR
ONLINE

CRISANA

infoOradea

JURNAL

bihorstir.ro

Bilete

Bilete la agentia teatrului (0359 452 324), deschisă marți și
joi între orele 12-18, miercuri și vineri între orele 10-14, luni
între orele 14-18, sau cu o oră înainte de spectacolele de la
Sala Mare și online de pe

POFTIM CULTURĂ!

Teatrul Regina Maria este o instituție publică de cultură subvenționată de Consiliul Județean Bihor.